

"...

II- İtiraz yoluna baş vuran mahkemenin gerekçesi özeti :

Olay bir dâvadır. Sulh Ceza Mahkemesi de "Mahkeme" deyimini içine girer. Dâvaya bakma söz konusudur. Bir dâvaya bakmak, onu, sonuçlandırmak için inceleme demektir. Yoksa, bu dâvanın herhalde esasını çözmek için incelemek değildir. Dâva, görevsiz ve yetkisiz bir mahkemeye de açılmış olsa, bu mahkemenin, işi görev ve yetki yönünden incelemesi hukuk dilinde dâvaya bakmaktır. Dâvayı görmek sözü dahi aynı anlamdadır. Bu dâvada uygulanacak kanun hükümleri arasında itiraz edilip iptalleri istenen hükümler dahi vardır. Zira, hâkim dâvanın açılışı ile kendisine getirilişine ilişkin bütün işlemlerin temas ettiği kanun hükümlerini uygulama durumundadır. Uygulanacak kanun hükmü konusunda mahkemeler Anayasa'nın 7., 132. ve 151. maddeleri hükümleri karşısında tüm bağımsızdır. Bu nedenle, olayda acele itiraz sonunda itiraz merciinin verdiği karar mahkemelerin bağımsızlığı ilkesine aykırıdır. Aslında bağımsızlık dar bir yoruma bağlı tutulmamalı, yalnız yargı erki dışından değil, yargı erkinin kendi içinden dahi gelen ve keyfi oldukları anlaşılan davranışlara ve hatta kararlara karşı bile ileri sürülebilmelidir. Mahkemeler arasında hiyerarşik bir durum ve ilgi yoktur. Mahkemelerin dereceleri ile görevleri ve görülen işlerin ağırlığı, bunların bağımsızlığına etkili değildir. Olayda, itiraz merciince işin esasını anlaşılmadan ve gerekçesiz bir kararla itirazın kabul olunması Anayasa'nın 135. maddesinin üçüncü fıkrası hükmüne aykırıdır. Ayrıca, verilen bu karar, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 303. maddesi gereğince kesin bulunduğundan, mahkememiz buna karşı itiraz edememekte ve bu hal, görevsizlik kararının kaldırıldığı anlamına alınmaktadır. Böyle bir yorum dahi Anayasa'ya aykırıdır. Şayet, kanunun yargı organı içtihadı ile beliren uygulaması Anayasa'ya aykırı bir sonuç veriyorsa, Anayasa'ya aykırı biçimde bir uygulamaya olanak veren bu hükmün iptal edilmesi zorunludur. Aksi takdirde, Anayasa'ya aykırı bir duruma, Anayasa Mahkemesi kendisi olanak tanımış olur. Bu tutumun Anayasa'ya aykırı düştüğü de meydandadır. Mahkemelerce verilen kararlarda sürekli bir şekilde benimsenen yorumlar dahi, Anayasa Mahkemesince denetime bağlı tutulan hukuk kuralları kavramına girer. Mahkemeler gerek yargıtay dairelerinin bozma kararlarına ve gerek Anayasa Mahkemesinin başka işler dolayısıyla bir hükmün Anayasa'ya aykırı olmadığı yolunda verdiği kararlara uymak zorunluğunda değillerdir. Buna karşılık mahkemeler, itiraz üzerine Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 303. maddesi uyarınca itiraz mercilerince verilen kararlara itiraz edememekteyler. Bu nedenle, itiraz merciinin karan Anayasa'nın 132. maddesinde sözü geçen "emir" sayılmak gerekir Zira itiraz mercii, kararı ile mahkemeleri belli bir görüşü kabul etmeye zorlamaktadır.

Mahkeme baktığı bir dâvada her hukuk kuralından önce Anayasa hükümlerini uygulamakla görevlidir. Belli bir dâvada uygulayacağı yasama hükmünün Anayasa ile çeliştiğini görünce, Anayasa'ya aykırılığını ileri sürebilir. Anayasa Mahkemesince itiraz konusunda üç ay içinde karar verilmediğinde, mahkeme, aykırılık sorununu kendi anlayışına göre çözmek yetkisine sahiptir. Mahkeme böyle olağanüstü bir yetkiye sahip olduğu halde, itiraz mercii kararına uymak zorundadır. Bu hal, Anayasa'nın 151. maddesinin birinci ve üçüncü fıkralarındaki Anayasa esprisine aykırıdır.

Yani, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 303. maddesi, açıklığı ve yorumu itibarıyla ve aynı kanunun 263. maddesinin üçüncü fıkrası ise sonucu bakımından Anayasa'ya aykırı bulunduğundan iptallerine karar verilmesi gerekmektedir."